

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. balandžio 11 d.*

„Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 — Vartotojų apsauga — Maisto sauga —
Visuomenės informavimas — Netinkamo žmonėms vartoti, tačiau sveikatai nekenksmingo maisto
produkto pateikimas į rinką“

Byloje C-636/11

dėl *Landgericht München I* (Vokietija) 2011 m. gruodžio 5 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2011 m. gruodžio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Karl Berger

prieš

Freistaat Bayern

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurią sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai J. Malenovský, U. Löhmus, M. Safjan ir A. Prechal,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. sausio 9 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- K. Berger, atstovaujamo advokatų R. Wallau ir M. Grube,
- *Freistaat Bayern*, atstovaujamos advokato G. Himmelsbach,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir N. Graf Vitzthum,
- Danijos vyriausybės, atstovaujamos C. Vang,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker,
- Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir L. Pignataro-Nolin,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463), 10 straipsnio išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ieškinį, kurį K. Berger pareiškė *Freistaat Bayern* (Bavarijos federalinė žemė) dėl jos administracinės atsakomybės už visuomenės informavimą apie ieškovo produktus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 178/2002

- 3 Reglamento Nr. 178/2002 1 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„1. Šis reglamentas užtikrina žmonių sveikatos ir vartotojų interesų apsaugą maisto atžvilgiu, ypač atsižvelgiant į tiekiamo maisto įvairovę, įskaitant tradicinius produktus, ir kartu užtikrina veiksmingą vidaus rinkos veikimą.

Jis nustato bendruosius principus ir atsakomybę, solidaus mokslinio pagrindo pateikimo priemones, veiksmingas organizacines priemones ir procedūras, padedančias priimti su maisto ir pašarų sauga susijusius sprendimus.

2. Taikant šio straipsnio 1 dalį, šis reglamentas nustato Bendrijos ir nacionalinius maisto bei pašarų principus apskritai ir ypač maisto ir pašarų saugos bendruosius reguliavimo principus.“

- 4 Šio reglamento 3 straipsnyje įtvirtintos šios sąvokos:

„Šiame reglamente:

<...>

9) „rizika“ – tai neigiamo poveikio sveikatai tikimybė ir to poveikio stiprumas, sukeliantis pavojų;

<...>

14) „pavojus“ – tai maiste arba pašare esanti biologinė, cheminė ar fizinė medžiaga arba jos būklė, galinti sukelti neigiamą poveikį sveikatai;

<...>“

5 Minėto reglamento 4 straipsnio 2–4 dalyse nurodyta:

„2. 5–10 straipsniuose nustatyti principai sudaro pagrindinę horizontalaus pobūdžio sistemą, kurios, imantis priemonių, būtina laikytis.

3. Dabartiniai maisto produktus reglamentuojančių įstatymų principai ir procedūros nustatomi kuo skubiau, ne vėliau kaip iki 2007 m. sausio 1 d., kad būtų laikomasi 5–10 straipsnių nuostatų.

4. Iki to laiko, šio straipsnio 2 daliai taikant nukrypti leidžiančią nuostatą, dabartiniai teisės aktai įgyvendinami atsižvelgiant į 5–10 straipsniuose nustatytus principus.“

6 Reglamento Nr. 178/2002 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Maisto produktus reglamentuojančiais įstatymais siekiama vieno arba daugiau bendrųjų tikslų: aukšto lygio žmonių sveikatos apsaugos ir vartotojų interesų apsaugos, įskaitant sąžiningos prekybos maistu praktiką, prireikus atsižvelgiant į gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir aplinkos apsaugą.“

7 Reglamento Nr. 178/2002 10 straipsnis suformuluotas taip:

„Nepažeidžiant Bendrijos ir nacionalinės teisės aktų taikytinų nuostatų dėl galimybės naudotis dokumentais, tuomet, kai yra rimtų priežasčių įtarti, kad maistas arba pašarai gali kelti pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai, atsižvelgiant į rizikos pagrįstumą bei dydį, valstybinės valdžios institucijos imasi atitinkamų priemonių informuodamos plačiąją visuomenę apie sveikatos rizikos pobūdį ir nurodo visus maisto produktus ar pašarus arba maisto ar pašarų rūšį, jų keliamą pavojų ir priemones, kurių imamasi arba ketinama imtis norint šią riziką sustabdyti, sumažinti arba jos išvengti.“

8 Šio reglamento 14 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse nustatyta:

„1. Nesaugus maistas į rinką nepateikiamas.

2. Maistas laikomas nesaugus, jei manoma, kad jis:

a) kenkia sveikatai;

b) netinka žmonėms vartoti.

<...>

5. Nustatant, ar maistas netinkamas žmonėms vartoti, atsižvelgiama į tai, ar jis nepriimtinas dėl jo numatytos paskirties, užterštumo ar dėl pašalinių medžiagų, puvimo, gedimo ar irimo.“

9 Šio reglamento 17 straipsnio 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose nurodyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad maisto produktus reglamentuojantys įstatymai būtų vykdomi ir kontroliuoja bei tikrina, kad maisto ir pašarų verslo operatoriai visuose gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose vykdytų atitinkamus maisto produktus reglamentuojančių įstatymų reikalavimus.

Tam tikslui, atsižvelgdamos į aplinkybes, jos remia valstybinės kontrolės sistemą ir kitas veiklos rūšis, įskaitant viešus pranešimus apie maisto ir pašarų saugą bei riziką, maisto ir pašarų saugumo priežiūrą bei kitokią veiklą, apimančią visus gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapus.“

10 Reglamento Nr. 178/2002 19 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Jei maisto verslo operatorius mano arba turi pagrindo manyti, kad jo importuotas, išaugintas, perdirbtas, pagamintas arba paskirstytas maisto produktas neatitinka maisto saugos reikalavimų, jis tuoj pat pradeda to maisto pašalinimo iš rinkos procedūras, jei maistas po pirminio patikrinimo vietoje jau išvežtas, ir apie tai praneša kompetentingoms institucijoms. Tuo atveju, kai produktas jau galėjo pasiekti vartotoją, operatorius veiksmingai ir tiksliai informuoja vartotojus apie produkto pašalinimo priežastį, o prireikus atsiima iš vartotojų jiems jau pateiktus produktus, jei kitų priemonių nepakanka aukštam sveikatos apsaugos lygiui užtikrinti.“

11 Iš šio reglamento 65 straipsnio antros pastraipos, be kita ko, matyti, kad „14–20 straipsniai taikomi nuo 2005 m. sausio 1 dienos“.

Reglamentas (EB) Nr. 882/2004

12 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 191, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 200), 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Kompetentingos institucijos užtikrina aukštą jų veiklos skaidrumo laipsnį. Šiuo tikslu jų turima informacija visuomenei pateikiama kiek įmanoma greičiau.

Apskritai, visuomenei sudaroma galimybė susipažinti su šia informacija:

a) informacija apie kompetentingų institucijų kontrolės veiklą ir jos efektyvumą,

ir

b) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 10 straipsnyje nurodyta informacija.

2. Kompetentinga institucija imasi priemonių, siekdama užtikrinti, kad būtų reikalaujama, jog jos darbuotojai neatskleistų informacijos, kuri jiems buvo pateikta atliekant oficialias kontrolės pareigas ir kuriai dėl jos pobūdžio tinkamai pagrįstais atvejais taikomos profesinės paslapties nuostatos. Profesinės paslapties apsaugos nuostatos nedraudžia kompetentingoms institucijoms platinti straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą informaciją. 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo <...> nustatytos taisyklės nesikeičia.

3. Informacijai, kuriai taikomos profesinės paslapties apsaugos nuostatos, priskiriama:

— išankstinio tyrimo ar vykstančio teisinio tyrimo konfidenciali informacija,

— asmeniniai duomenys,

— dokumentai, kuriems taikoma 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais <...> išimtis,

— informacija, kurią saugo nacionaliniai ir Bendrijos teisės aktai, visų pirma reglamentuojantys profesinę paslaptį, svarstymų, tarptautinių santykių ir nacionalinės gynybos konfidencialumą.“

- 13 Pagal Reglamento Nr. 882/2004 67 straipsnio antrą pastraipą šis reglamentas taikomas nuo 2006 m. sausio 1 d.

Vokietijos teisė

- 14 Nuo 2005 m. rugsėjo 17 d. taikytinos ir iki 2006 m. balandžio 24 d. galiojusios redakcijos 2005 m. rugsėjo 1 d. Maisto produktų, vartojimo prekių ir pašarų kodekso (*Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch*) (BGB1. 2005 I, p. 2618), ištaisyto 2005 m. spalio 18 d. (BGB1. 2005 I, p. 3007; toliau – LFGB), 40 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 10 straipsnį kompetentinga institucija gali informuoti visuomenę, nurodydama maisto produktų ar pašarų pavadinimą ir maisto produktų ar pašarų įmonės, kurios vardu arba komerciniu pavadinimu maisto produktai ar pašarai buvo pagaminti ar perdirbti arba pateikti į rinką, pavadinimą, ir, jei tuo galima tinkamiau užkirsti kelią pavojui, taip pat nurodydama prekybininko pavadinimą. Visuomenė taip pat gali būti informuota pirmame sakinyje nurodytu būdu, jei:

<...>

- 4) sveikatai nekenksmingi, tačiau vartoti žmonėms netinkami, pirmiausia šleikštulį keliantys maisto produktai dideliais kiekiais patenka ar pateko į rinką arba jei dėl savo savybių tokie maisto produktai pateko į rinką mažais kiekiais, bet buvo tiekiami gana ilgą laiką;

<...>

2–5 punktuose aprašytais atvejais visuomenė gali būti informuojama, tik jei yra ypatingas viešasis interesas tai daryti ir jei šis interesas yra svarbesnis nei suinteresuotųjų asmenų interesai.

2. Valdžios institucijos gali informuoti visuomenę, tik jeigu nepriimamos ar ne laiku priimamos arba vartotojų nepasiekia kitos vienodai veiksmingos priemonės, pavyzdžiui, maisto ar pašarų įmonių arba ūkio subjektų vykdomas visuomenės informavimas.

3. Prieš valdžios institucijai informuojant visuomenę, ši institucija turi išklausti gamintoją arba prekybininką, jeigu tai netrukdo pasiekti priemone siektino tikslo.

4. Visuomenės nebegalima informuoti, jei produktas nebepatenka į rinką ir jei, atsižvelgiant į patirtį, galima daryti prielaidą, kad, jeigu produktas buvo pateiktas į rinką, jis jau yra suvartotas. Nukrypstant nuo pirmo sakinio, visuomenė gali būti informuojama, jei kyla ar kilo konkretus pavojus sveikatai ir jei informacija reikalinga tam, kad būtų imamasi medicininių priemonių.

5. Jei vėliau paaiškėja, kad visuomenei valdžios institucijų pateikta informacija buvo neteisinga arba kad aplinkybės, kuriomis informacija buvo pagrįsta, buvo klaidingos, apie tai turi būti nedelsiant viešai pranešta, jeigu to prašo susiję ūkio subjektai arba jei tai būtina, siekiant apsaugoti svarbius interesus, susijusius su visuomenės gerove. Šis pranešimas turi būti paskelbtas tuo pačiu būdu, kaip buvo informuota visuomenė.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 15 2006 m. sausio 16 d. ir sausio 18 d. Pasau (Vokietija) veterinarijos tarnyba atliko veiklos patikrinimus keliuose bendrovės *Berger Wild GmbH* (toliau – įmonė *Berger Wild*), kuri vykdo veiklą laukinių gyvūnų mėsos perdirbimo ir paskirstymo srityje, įmonių grupės filialuose. Kadangi valdžios institucijos nustatė, kad sanitarinės sąlygos buvo netinkamos, buvo paimti laukinių gyvūnų mėsos mėginiai ir

išsiųsti Bavarijos žemės sveikatos ir maisto saugos tarnybai (*Bayerisches Landesamt für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit*, toliau – LGL) analizei. Atlikus analizę buvo padaryta išvada, kad atitinkami maisto produktai netinka žmonėms vartoti, todėl nėra saugūs, kaip tai suprantama pagal Reglamentą (EB) Nr. 178/2002.

- 16 Susipažinusi su bendrovės *Berger Wild* pastabomis dėl šios analizės išvadų, *Bayerisches Staatsministerium für Umwelt, Gesundheit und Verbraucherschutz* (Bavarijos žemės aplinkos, sveikatos ir vartotojų apsaugos ministerija) 2006 m. sausio 23 d. faksu pranešė apie savo ketinimą pagal LFGB 40 straipsnio 1 dalies antro sakinio 4 punktą informuoti visuomenę, kad maisto produktai, kuriuose per minėtus patikrinimus buvo rasta anomalijų, yra netinkami žmonėms vartoti. Be to, šiai bendrovei buvo pranešta, kad visuomenė nebus apie tai informuota, jeigu ji pati veiksmingai ir laiku informuos visuomenę.
- 17 Ši bendrovė prieštaravo, kaip pati manė, neproporcingam visuomenės informavimui ir pasiūlė paskelbti „įspėjimą apie produktus“, kad ji kviečia klientus atvykti į įprastas parduotuves pakeisti šiame įspėjime nurodytų penkių produktų, kuriuose galėjo būti jutiminių nukrypimų, tačiau pavojaus sveikatai nebuvo.
- 18 2006 m. sausio 24 d. pranešime spaudai *Freistaat Bayern* vartotojų apsaugos ministras (toliau – kompetentingas ministras) paskelbė apie *Berger Wild* parduodamų laukinių gyvūnų mėsos produktų atšaukimą. Pranešime spaudai nurodyta: „[LGL] atlikti tyrimai parodė, kad mėsos mėginiai iš toliau minimų partijų turi karstelėjusį, negerą ar aitrų kvapą arba kiek dvokia. Jau buvo prasidėjęs šešių iš devynių ištirtų mėsos mėginių puvimo procesas. Bendrovė *Berger [Wild]* privalo išimti vis dar apyvartoje esančius tos pačios partijos mėsos produktus“.
- 19 Šiame pranešime spaudai taip pat buvo nurodyta, kad atlikus patikrinimus trijuose bendrovės *Berger Wild* filialuose buvo nustatytos šleikštulį keliančios nehygieniškos sąlygos. Kompetentingos valdžios institucijos iš karto laikinai uždraudė šiai bendrovei teikti į rinką minėtuose filialuose pagamintus ar perdirtus produktus. Išimtis taikoma minėtos bendrovės maisto produktams, iš kurių analizės išvadų matyti, jog jie buvo geri.
- 20 2006 m. sausio 25 d. pranešime spaudai „Laukinių gyvūnų mėsos atšaukimas (Pasau bendrovė *Berger Wild*) <...>, atšaukimo akcijos išplėtimas – daug produktų netinkami vartoti“ kompetentingas ministras informavo, kad prie „netinkamų žmonėms vartoti“ priskirta jau dvylika rinkoje esančių šaldytų produktų ir šeši žalios mėsos mėginiai, paimti iš minėtos bendrovės, iš kurių vienas netgi buvo užkrėstas salmonelėmis. Dėl dvylikos netinkamų žmonėms vartoti mėginių ministras pridūrė: „Ar jie yra kenksmingi sveikatai, parodys iki savaitės pabaigos pateiktini LGL atliekamų mikrobiologinių tyrimų rezultatai.“
- 21 Be to, šiame pranešime spaudai buvo nurodytos skubios priemonės, kurių buvo imtasi, ir pateiktas atnaujintas atšaukiamų iš apyvartos produktų sąrašas.
- 22 2006 m. sausio 27 d. kompetentingas ministras paskelbė kitą pranešimą spaudai.
- 23 2006 m. sausio 31 d. kalboje, pasakytoje Bavarijos žemės parlamente (*Bayerischer Landtag*), šis ministras pirmiausia pabrėžė, kad bendrovė *Berger Wild* nebegalėjo platinti prekių, kad tą pačią dieną ji paskelbė apie savo nemokumą, todėl nebuvo jokio pavojaus sveikatai, kylancio dėl papildomai į rinką pateiktų produktų.
- 24 Paskelbus 2006 m. sausio 25 d. pranešimą spaudai Federalinės vartotojų apsaugos ir maisto saugos tarnybos (*Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit*) iniciatyva Komisija paskelbė skubų įspėjimą apie pavojų Europos Sąjungos skubaus įspėjimo apie maisto produktų ir pašarų keliamą pavojų sistemoje.

- 25 Manydama, kad ji patyrė milžinišką žalą dėl *Freistaat Bayern* valdžios institucijų paskelbtų pranešimų spaudai, bendrovė *Berger Wild Landgericht München I* (Miuncheno 1-asis apygardos teismas) pareiškė *Freistaat Bayern* ieškinį dėl žalos atlyginimo, kurį, be kita ko, grindė tuo, kad Reglamento Nr. 178/2002 10 straipsnyje numatyta informuoti visuomenę, tik jei iš tikrųjų kyla pavojus sveikatai, o ne tuomet, jei tai susiję tik su žmonėms vartoti netinkamais maisto produktais. *Freistaat Bayern*, atvirksčiai, mano, kad pagal minėtą 10 straipsnį kompetentingoms valdžios institucijoms leidžiama įspėti visuomenę, net jei nėra konkretaus pavojaus sveikatai.
- 26 Išankstiniame vertinime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro prielaidą, kad pagal LFGB įspėjimai vartotojams buvo paskelbti tinkamai, tačiau kelia klausimą, ar LFGB suderinamas su Reglamentu Nr. 178/2002. Šiuo klausimu šis teismas taip pat nurodo, kad po to, kai bendrovė *Berger Wild* užginčijo, jog mėsos mėginiai nebuvo ištirti pagal taisykles, jis padarė išvadą, kad nereikia abejoti LGL vertinimu, pagal kurį maisto produktai buvo netinkami vartoti, tačiau nekenksmingi sveikatai.
- 27 Šiomis aplinkybėmis *Landgericht München I* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Reglamento Nr. 178/2002] 10 straipsniu draudžiama nacionalinė norma, pagal kurią leidžiama informuoti visuomenę nurodant maisto produktų ar pašarų pavadinimą ir maisto produktų ar pašarų įmonės, kurios vardu arba komerciniu pavadinimu maisto produktai ar pašarai buvo pagaminti ar perdirbti arba pateikti į rinką, pavadinimą, kai sveikatai nekenksmingi, tačiau vartoti žmonėms netinkami, pirmiausia šleikštulį keliantys maisto produktai dideliais kiekiais patenka ar pateko į rinką arba kai dėl savo savybių tokie maisto produktai pateko į rinką mažais kiekiais, bet buvo tiekiami ilgą laiką?
2. Jei į pirmiau pateiktą klausimą bus atsakyta teigiamai:
- ar atsakymas į pirmąjį klausimą būtų kitoks, jei faktinės aplinkybės susiklostė iki 2007 m. sausio 1 d., tačiau nacionalinė teisė jau buvo suderinta su minėtu reglamentu?

Dėl prejudicinių klausimų

- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro prielaidą, kad pagrindinėje byloje maisto produktai, kurie buvo 2006 m. sausį pagal LFGB 40 straipsnio 1 dalies antro sakinio 4 punktą pateiktų įspėjimų objektas, negali būti laikomi kenksmingais žmogaus sveikatai. Todėl savo abiem kartu nagrinėtiniais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 178/2002 10 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama nacionalinė norma, pagal kurią leidžiama informuoti visuomenę nurodant maisto produkto pavadinimą ir įmonės, kurios vardu arba komerciniu pavadinimu maisto produktas buvo pagamintas ar perdirbtas arba pateiktas į rinką, pavadinimą tokiu atveju, kai toks maisto produktas nors ir yra sveikatai nekenksmingas, tačiau netinkamas žmonėms vartoti.
- 29 Tačiau šio reglamento 10 straipsnyje, dėl kurio kilo prejudiciniai klausimai, nustatyta tik valstybės valdžios institucijų pareiga informuoti tuo atveju, kai yra rimtų priežasčių įtarti, kad maistas arba pašarai gali kelti pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai.
- 30 Todėl šia nuostata neuždraudžiama valstybės valdžios institucijoms informuoti visuomenę, kai maisto produktas yra netinkamas žmonėms vartoti, tačiau nekenksmingas sveikatai.
- 31 Siekdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti naudingą atsakymą, kuris leistų jam išspręsti nagrinėjamą bylą, Teisingumo Teismas mano, kad taip pat reikia išaiškinti Reglamento Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, net jei ši nuostata nėra aiškiai

nurodyta Teisingumo Teismui pateiktuose prejudiciniuose klausimuose (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Fuß*, C-243/09, Rink. p. I-9849, 39 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

- 32 Remiantis Reglamento Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, kuri pagal 65 straipsnio antrą pastraipą taikoma nuo 2005 m. sausio 1 d., valstybės narės remia valstybinės kontrolės sistemą ir kitas veiklos rūšis, įskaitant viešus pranešimus apie maisto saugą bei riziką.
- 33 Reglamento Nr. 882/2004 7 straipsnyje, kuris taikomas nuo 2006 m. sausio 1 d., be kita ko, numatyta, kad, viena vertus, apskritai, visuomenei sudaroma galimybė susipažinti su informacija apie kompetentingų institucijų kontrolės veiklą ir jos efektyvumą ir, kita vertus, kompetentinga institucija imasi priemonių, siekdama užtikrinti, kad būtų reikalaujama, jog jos darbuotojai neatskleistų informacijos, kuri jiems buvo pateikta atliekant oficialias kontrolės pareigas ir kuriai dėl jos pobūdžio tinkamai pagrįstais atvejais taikomos profesinės paslapties nuostatos.
- 34 Reglamento Nr. 178/2002 14 straipsnyje, kuris pagal šio reglamento 65 straipsnio antrą pastraipą taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d., nustatyti maisto saugos reikalavimai. Pagal 14 straipsnio 2 dalį žmonėms vartoti netinkamas maistas reiškia, jog jis yra „nesaugus“.
- 35 Iš tiesų, toks maistas dėl to, jog yra nepriimtinas žmonėms vartoti ir todėl taip pat netinkamas, neatitinka maisto saugos reikalavimų, kurie išplaukia iš Reglamento Nr. 178/2002 14 straipsnio 5 dalies, ir bet kuriuo atveju gali pažeisti vartotojų interesus, kurių apsauga, kaip nurodyta to paties reglamento 5 straipsnyje, yra vienas iš maisto produktus reglamentuojančiais teisės aktais siekiamų tikslų.
- 36 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, jei maistas, kuris, nors ir nėra kenksmingas žmogaus sveikatai, neatitinka minėtų maisto saugos reikalavimų, nes jis netinkamas žmonėms vartoti, nacionalinės valdžios institucijos gali, kaip numatyta Reglamento Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, informuoti vartotojus, laikydamosi Reglamento Nr. 882/2004 7 straipsnio reikalavimų.
- 37 Todėl į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 178/2002 10 straipsnis aiškintinas taip, kad juo nedraudžiama nacionalinė norma, pagal kurią leidžiama informuoti visuomenę nurodant maisto produkto pavadinimą ir įmonės, kurios vardu arba komerciniu pavadinimu maisto produktas buvo pagamintas ar perdirbtas arba pateiktas į rinką, pavadinimą tokiu atveju, kai toks maisto produktas, nors ir yra sveikatai nekenksmingas, tačiau netinkamas žmonėms vartoti. Šio reglamento 17 straipsnio 2 dalies antra pastraipa aiškintina taip, kad pagal ją tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nacionalinės valdžios institucijos gali apie tai informuoti visuomenę, laikydamosi Reglamento Nr. 882/2004 7 straipsnio reikalavimų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, 10 straipsnis aiškintinas taip, kad juo nedraudžiama nacionalinė norma, pagal kurią leidžiama informuoti visuomenę nurodant maisto produkto pavadinimą ir įmonės, kurios vardu arba komerciniu

pavadinimu maisto produktas buvo pagamintas ar perdirbtas arba pateiktas į rinką, pavadinimą tokiu atveju, kai toks maisto produktas, nors ir yra sveikatai nekenksmingas, tačiau netinkamas žmonėms vartoti. Šio reglamento 17 straipsnio 2 dalies antra pastraipa aiškintina taip, kad pagal ją tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nacionalinės valdžios institucijos gali apie tai informuoti visuomenę, laikydamosi 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių, 7 straipsnio reikalavimų.

Parašai.